

Коленъ.

Да, господарю.

Г. ДАНДЕНЪ.

Бърже, върви, и скоро да са върнешъ. (като сѣка че е самичакъ). А азъ да отида въ къщи да чѣкамъ да . . . — но чувамъ нѣкого. Да не бжде жена ми? Трѣба да послушамъ, и да са ползувамъ отъ темнотжта. (Г. Данденъ отива та сѣда при портата на къщата си.)

ЯВЛЕНИЕ V.

АНГЕЛИКА, КЛИТАНДРУ, КЛОДИНА, ЛЮБЕНЪ,

Г. ДАНДЕНЪ.

АНГЕЛИКА. (на Клитандра.)

Сбогомъ. Време е да са отдалечимъ.

КЛИТАНДРУ.

Какъ ! Толкозъ рано ли ?

АНГЕЛИКА.

Доста си побжбрахми.

КЛИТАНДРУ.

Ахъ ! госпожо можахъ ли азъ да ви говора и да намера въ едно толкозъ кратко време, всичките думи които ми трѣбваха ? Трѣбватъ ми цели дни за да ви са изесня добре, за всичко осенцамъ въ сърцето си, а не сжмъ ви казалъ освѣнъ една малка часть отъ онова, което искахъ да ви кажа.